

1185

747

1185

Szóba se állj vele...

Vissza neki is tén ottan gyereke,
a bábiskol főkebejese atyja,
a gabonaszánt is tén megsejogotja -
itt szóba se állj vele!

Itt szóba se állj vele,
mert árulás itt az a szó -
ottthon lehet a becsület embere,
itt gyilkos, elnyomó!

Itt szóba se állj vele,
ne is nézz rája,
tén épp anyádba
lőtt bele.

Parancsra jött?
Senniről sem lehet?
Lehet.
De te
iszonyu bünt veszel magadra,
ha csak egy pillanatra
szóbaállsz vele.

Ulj le hással elő a padra,
nézdél az utcán, húzdj a kapualjba,
az emberek felé fordítsd arcod -
de gyűlölet ~~képe~~
kapassa félre fejed,
ha őt megpillantod.

Hagyjad, nedd láss,
milyen is arcod rándulása:
az ősszinte under meccanásai.
Lezárt szájuk, bebonyt szemednek
is meg kell tanulni vallani.

Miként tén vig cimborkák lehetnétek,
de most halálos véték,
ha ránevetsz -
ha ránevetsz,
bőnüljön meg a szád,
örökös vigyor
mereküljön redd!

Ha nem boldogul hikedben többé,
nikor már nem is, nem isvet,
hogy itt ül nyakadon:
szokaszvansk örökös
vissza melonkövek!

Ha engeded, te lány, hogy simogasson
ne válhasson belőled soha asszony,
férfi bel og ne legyen veled -
legszentebb vigyad gyűngyasszony
szójjelperegjenek!

Te asszony,
ha ő megjelölhet,
csókjától rohadjon
szójjel a tested!

Ha kedves is volna szívének a ~~szó~~
gyermek,
kiszédelidet hová ne engedő,
ődesanya.

Számira itt is se teraszjen
senjen hazai!

De azig itt
terpesskedik,
szóba se állj vele,

Szóba se állj vele,
mert árulás itt a szó -
ottthon tén lehet becsületes,
itt: gyilkos elnyomó!

/1956. XI. 8-9./

Műveltség válna...

Műveltség válna
hallgatón a híreket.
Új verkhallatásra
nem bízatlak titeket.
Maga sem bízaton
senkivel, semmivel.

Piros áruval telve
fekete gyászt viseltek.
Pegyvörletéltre
sem bízatlak titeket.
Maga sem bízaton
senkivel, semmivel.

Couron vár a Tejut,
a Hold képe holt-sápadt.
Visszat, se kiut
nincs az árva bánátnak.
Sem segíhet minket
senkiben, semmiben.

Visszat, se kiut -
új Bech-korszak kúszait.
Betyke és kőz fiak,
mégis ti győztetek itt.
Sem lohatja ont el
senkiben, semmiben.

1956. XI. 6.

Múltó a gyűlöletre...

Múltó a gyűlöletre mind,
nem személy szerint,
de mint egész,
múltó az gyűlöletre mind!

Gyűlöllek szíveserősser
szíveserősser Pével és Szergej,
nem mint magánmennyit -
mint csavart iszonyu gépnak,
mely mindendünket megemérsit!

Ellenetek kiabálnak
a magukba roskadt ársak
szelg otthonokat az utáira okádva -
ellenetek kiabál a
villemossinen a csongora,
mely nem csong má' soha,
a a súlyosgek felett
a herudik esetet
magaiban egy család kör,
egy sok
kioltott-szemű ablakok,
és lent az uton
az ujdággal letakart belott !

Múltók vagytok a gyűlöletre mind -
az ember bármennyi tekint,
a tárgyak, a tárgyak
szűzörszak a vádat
önkéntelenül és önkéntesen,
mint fén-t a nap, hogy világos legyen!

Múltók vagytok a gyűlöletre mind,
nem személy szerint,
nem Pével és nem Szergej -
de együtt a többi-ekkel
Pével is, Szergej is
múltó a gyűlöletre mind!

1956. XI. 9.

R 2

Apr. 1956/747